

Πανδημία: Αφορμή νέας αντεργατικής επίθεσης στον κλάδο Τηλεπικοινωνιών - Πληροφορικής

«Απαγορεύεται ο θόρυβος σε συνομιλίες με πελάτη». Θόρυβος θεωρούνται τα παιδιά των συναδέλφων.

«Να ντύνεστε σαν να πηγαίνετε στο γραφείο». Το «ευηρεπές ντύσιμο» ήταν το ...καλά κρυμμένο μυστικό που η τηλεργασία έφερε στο φως, ώστε το κλασικό διαμέρισμα των 75 - 90 τετραγωνικών της ελληνικής οικογένειας να μετατραπεί σε πολυτελή βίλα σαν αυτές των διασημοτήτων που βλέπαμε στην τηλεόραση στα μηνύματά τους για «να μείνουμε σπίτι»...

«Να κάνετε γυμναστική και υγιεινή διατροφή». Μπορεί κανένας εργοδότης, αφού γλιτώνει κόστη, να μην παραδέχεται ως δική του ευθύνη την παροχή της απαραίτητης υποδομής για τη δουλειά από το σπίτι - ίντερνετ, υπολογιστής, οθόνη (-ες), εργονομικό γραφείο, καρέκλα, φωτισμός - αλλά συναγωνίζονται σε συμβουλές ευεξίας του εργαζόμενου. Οπως π.χ. η «Singular»: «Διαμορφώνουμε το χώρο εργασίας μας:

διαλέγουμε ήσυχο και τακτοποιημένο μέρος με γραφείο, καρέκλα και καλό φωτισμό. Δεν δουλεύουμε στον χώρο που συνήθως χαλαρώνουμε». Η «Intracom Telecom» καλεί τους εργαζόμενους να γίνουν ηλεκτρολόγοι, εγκαθιστώντας και ελέγχοντας ρελέ διαφυγής στον ηλεκτρικό πίνακα του σπιτιού τους... Στην «Teleperformance» απαίτησαν κάμερες και το δικαίωμα να μπορούσαν σπίτι μας για επιθεώρηση. Στην «Intrasoft» αποδεικνύονται πιο εφευρετικοί, προτείνοντάς μας να «ποστάρουμε» οι ίδιοι φωτογραφίες και να ανταλλάσσουμε συμβουλές για το πώς θα γίνουμε πιο παραγωγικοί. Την ίδια στιγμή που όλοι οι όμιλοι μετακυλούν την ευθύνη στους εργαζόμενους να εξασφαλίσουν την ασφάλεια των πληροφοριών που χειρίζονται, με πιθανές κυρώσεις!

Όλα αυτά εν μέσω: Αναστολών συμβάσεων, μειώσεων μισθών, αναγκαστικών αδειών άνευ αποδοχών, απολύσεων, μη καταβολής Δώρου, εκ περιτροπής - μαύρης εργασίας. Δεν υπάρχει εταιρεία που να μη χρησιμοποιεί τα όπλα που της δίνει το αστικό κράτος.

Όλα τα παραπάνω έγιναν «απομακρυσμένα». Καθόταν ο εργαζόμενος μπροστά στο λάπτοπ στην τραπεζαρία του σπιτιού του (γιατί γραφείο πού να βρει), αγκαλιά με το παιδί του, να ακούει τον διευθυντή του να τον τηλε-απολύει μέσω skype. Ο ορισμός της «ΠΡΟΟΔΟΥ», του «ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ». Μόνος, αποσβλωμένος, χωρίς κοινωνική επαφή, χωρίς τη δυνατότητα επικοινωνίας πραγματικής και όχι πλασματικής με τους συναδέλφους του που πλήττονται εξίσου, έκφρασης αλληλεγγύης, ανταλλαγής πείρας.

Με περιορισμένο το συνδικαλιστικό δικαίωμα συγκέντρωσης, συνέλευσης, συμμετοχής στη δράση για οργάνωση της αντίστασης, η τηλεργασία έφερε νέα, πρωτόγνωρα εμπόδια στους όρους αντίστασης και σύγκρουσης με την εργοδοσία.

Ωστόσο δεν το βάλαμε κάτω, δεν υποχωρήσαμε. Γίναμε πιο εφευρετικοί. Μείναμε σε κίνηση. Κάναμε παρεμβάσεις όπου ήταν ανοιχτές οι εταιρείες («Forthnet», «Vodafone», «Teleperformance»). Καταγγείλαμε σωρεία εργοδοτικών αυθαιρεσιών, τόσο για μέτρα προστασίας υγείας και ασφάλειας όσο και ενάντια σε κεκτημένα εργατικά δικαιώματα, στα υπουργεία Υγείας, Εργασίας, Ψηφιακής Πολιτικής. Φευ, απάντηση δεν πήραμε ποτέ! Οι «έμπιστοι» φορείς λειτουργούν αδιάλειπτα νομοθετώντας υπέρ των ομίλων, αλλά εξαφανίζονται όταν καλούνται να απαντήσουν στα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων. Εν μέσω γενικευμένης τηλεργασίας πήραμε εγγραφές στο Συνδικάτο, οργανώθηκαν τηλε-συζητήσεις, στάση εργασίας στην «Beat». Οδηγήσαμε εταιρείες σε αναδίπλωση. Με νέα πείρα προχωρούμε αποφασιστικά, ενισχύοντας κάθε εστία αντίστασης.

Μια πραγματικότητα εντελώς αναποδογυρισμένη

Πίσω από τα ωραία λόγια («οι τηλεπικοινωνίες είναι κοινωνικό αγαθό που το προσφέρουν οι όμιλοι σε όλο το λαό»), τις διαφημίσεις του «κοινωνικού έργου» που επιτελούν οι μέτοχοι (;) και τα μεγαλοστελέχη (;) - πώς άραγε και από πού, που ούτε log in δεν μπορούν να κάνουν ή να ξεχωρίσουν ένα ΚΑΦΑΟ από έναν θερμοσίφωνα - βρίσκεται η σκληρή πραγματικότητα των υπέρογκων χρεώσεων για τα λαϊκά νοικοκυριά, των κομμένων συνδέσεων λόγω χρεών εν μέσω πανδημίας, των εργαζομένων που «μένουν σπίτι» για να δουλεύουν ασταμάτητα ή εργάζονται στην «πρώτη γραμμή» νυχθημερόν χωρίς στοιχειώδη μέσα προφύλαξης.

Καμία τεχνολογία δεν είναι ταξικά ουδέτερη. Η τηλεργασία είναι εργαλείο στα χέρια του κεφαλαίου για να αυξήσει την εκμετάλλευση με δύο βασικούς τρόπους: Εντατικοποίηση και επέκταση του εργάσιμου χρόνου. Αστικές μελέτες παραδέχονται ότι οι τηλεεργαζόμενοι υποφέρουν περισσότερο από κούραση, το άγχος τού να είσαι συνέχεια παρών, καρφωμένος στον υπολογιστή (το λεγόμενο «presenteeism»). Παρουσιάζονται συχνότερα πονοκέφαλοι, πόνοι στα μάτια, διαταραχές ύπνου, μυοσκελετικά, ακόμα και όταν είναι «λίγο» άρρωστοι δουλεύουν. Η πείρα μας ένα μήνα τώρα το αποδεικνύει περίτρανα: Το τηλεέμφωνο κάθε εργαζόμενου χτυπάει συνεχώς. «Ελα μωρέ, μπες λίγο να δεις κάτι 10 λεπτάκια», «στο σπίτι είσαι». Και τα 10 λεπτάκια μετατρέπονται πανεύκολα σε αμέτρητα απλήρωτα λεπτά εργασίας. Στην «Intracom Telecom» πετάνε το μπαλάκι: «Κανονίστε εσείς αν πρέπει να μετρήσετε τις ώρες εργασίας ή την παραγωγικότητά σας ή και τα δύο». Κάπως έτσι, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι γνωρίζουν την πιο σύγχρονη επαγγελματική ασθένεια, το σύνδρομο εξουθένωσης (burn out).

Αυτά ζούμε οι εργαζόμενοι που έχουμε ακόμα τη δουλειά μας. Από τη μία, θεαματική αύξηση του απλήρωτου χρόνου εργασίας, που ισοδυναμεί με υψηλότερο ποσοστό κέρδους για το κεφάλαιο, και από την άλλη, ταχύτερη φθορά της εργατικής μας δύναμης. Τη διάλυση της ζωής μας, καθώς τα όρια ανάμεσα στον εργάσιμο και τον μη εργάσιμο χρόνο γίνονται τόσο δυσδιάκριτα

ώστε ο εργαζόμενος δεν μπορεί καν να αντιληφθεί ποιο τμήμα της μέρας τού ανήκει.

Τηλεργασία: Όπλο για να νικήσουμε την πανδημία ή όπλο του κεφαλαίου για τη μεγαλύτερη αποξένωση των εργαζομένων

Η τηλεργασία διασφαλίζει για το κεφάλαιο ότι ενώ η παραγωγή συνεχίζεται απρόσκοπτα, ο εργαζόμενος αποξενώνεται ακόμα περισσότερο από τα αποτελέσματα της εργασίας του. Ορθώνονται νέα εμπόδια να συνειδητοποιήσει η εργατική τάξη τόσο τον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής όσο και τη θέση και το ρόλο της σε αυτήν. Οτι ενώ είμαστε οι μοναδικοί δημιουργοί του πλούτου, αδυνατούμε να καλύψουμε το σύνολο των αναγκών μας, γιατί στέκεται εμπόδιο η ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της εργασίας μας από τα παράσιτα, τους μετόχους των επιχειρήσεων. Επιπρόσθετα, η τηλεργασία στερεί την άμεση κοινωνική επαφή, την κοινωνικοποίηση και τη συλλογικότητα που δημιουργεί αντικειμενικά η συνύπαρξη και αλληλεπίδραση στο χώρο εργασίας. Ο εργαζόμενος στερείται τελικά ένα μεγάλο του όπλο: Την οργανωμένη συλλογική διεκδίκηση ενάντια στον κοινό αντίπαλο, τον εργοδότη.

Δεν θα ματώσουμε ξανά

Η πείρα της πανδημίας αποκαλύπτει ότι δεν είμαστε όλοι μαζί απέναντι στον «κοινό αόρατο εχθρό». Ο δικός μας εχθρός έχει σάρκα και οστά. Είναι η αστική τάξη. Έχει σκοπό: Την προετοιμασία τους για τη νέα οικονομική κρίση. Αγώνιούν να βγουν αλώβητοι. Να θωρακίσουν την εξουσία τους. Έχει μέθοδο: Όλες τις ΠΝΠ, που μονοκοντυλιά πέρασε, σε πλήρη συμφωνία όλων των αστικών κόμματων, η κορονο-κυβέρνηση της ΝΔ. Το σύνολο του αντεργατικού πλαισίου που παραμένει και εφαρμόζεται. Έχει πρόθυμους κολασούζους: Τους εργοδοτικούς, που όχι μόνο επιχειρηματολογούν υπέρ της «ομοψυχίας» και της «κοινωνικής συναίνεσης», αλλά λιβανίζουν τους εργαζόμενους για την «κοινωνική προσφορά» των ομίλων. Τους ομορτοουνιστές, που «εξαφανίστηκαν» πριν ακόμα από την εφαρμογή της τηλεργασίας.

Μόνος δρόμος για να σώσουν τα κέρδη τους, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά τους, είναι η αύξηση της κλεμμένης - απλήρωτης δουλειάς των εργαζομένων. Καμουφλάρουν την ανάγκη τους αυτή, τη βαφτίζουν «κοινωνικό έργο», «ομοψυχία», «περηφάνια», «ηρωισμό», για να υποτάξουν τους εργαζόμενους στην αποδοχή της νέας αντεργατικής επέλασης. Προσπαθούν να κρύψουν τον παρασιτισμό τους, ενώ οι μόνοι χρήσιμοι και αναγκαίοι είναι οι εργαζόμενοι. Τη μεγάλη αναντιστοιχία ανάμεσα στην τεράστια παραγωγικότητα της εργασίας στον κλάδο, στη συνεχή αύξησή της, στην επίδρασή της στην αύξηση της παραγωγικότητας και άλλων κλάδων, και στην κατάσταση των μισθών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Όσα μέτρα κι αν πάρουν για την περιστολή της συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης, η ταξική πάλη δεν θα σταματήσει. Απέναντί τους θα βρουν το οργανωμένο ταξικό κίνημα, τις διεκδικήσεις, τα αιτήματά μας για την ανάκτηση όλων όσα χάσαμε την προηγούμενη δεκαετία, για την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών μας.

Μπροστά στη νέα κρίση, παλεύουμε αποφασιστικά για να μη ματώσει ξανά ο λαός. Να συνειδητοποιήσουν ευρύτερα τμήματα της εργατικής τάξης ότι το μόνο ρεαλιστικό συμφέρον τους βρίσκεται στο δρόμο της επαναστατικής ανατροπής, της εργατικής εξουσίας, που θα απελευθερώσει τις αστείρευτες παραγωγικές δυνάμεις από το καπιταλιστικό κέρδος, το οποίο γεννά κρίσεις, φτώχεια, ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Η πάλη των εργατών του Σικάγο, ο ματωμένος Μάης του '36, η Κόκκινη Πρωτομαγιά, μας φωτίζουν το δρόμο.

Ολγα ΚΟΛΙΟΥΣΗ

Μέλος του Τομεακού Γραφείου Τηλεπικοινωνιών Αττικής του ΚΚΕ

